

## Arrest

nr. 252 737 van 14 april 2021  
in de zaak RvV X / II

In zake: X  
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA  
Rue de la Draisine 2 / 004  
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X, op 31 augustus 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 28 juli 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13*quinquies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat S. SAROLEA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 8 september 2016 een eerste verzoek om internationale bescherming in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op 18 mei 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verwierp op 7 december 2017 met arrest nr. 196 313 het tegen deze beslissing ingediende beroep.

1.2. Verzoeker diende op 22 oktober 2019 een tweede aanvraag in om internationale bescherming. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde deze aanvraag op 19 december 2019 niet-ontvankelijk. De Raad verwierp bij arrest nr. 237 029 van 16 juni 2020 verzoekers beroep tegen deze beslissing.

1.3. Op 28 juli 2020 werd een “bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming” afgegeven (bijlage 13quinquies). Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

*In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan mevrouw, die verklaart te heten*

*naam : [...]*

*+ 1 kind : [...]*

*voornaam : [...]*

*geboortedatum : [...]*

*geboorteplaats : [...]*

*nationaliteit : [...]*

*het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.*

#### REDEN VAN DE BESLISSING :

*Op 20/12/2019 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 5° en op 16/06/2020 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tegen deze beslissing verworpen met toepassing van artikel 39/2, §1,1°, van de wet van 15 december 1980.*

*Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.*

*Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980*

*§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.*

*Het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land werd niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 5°, inderdaad, aangezien betrokkene al op 08/09/2016 en 22/10/2019 internationale bescherming heeft aangevraagd en door de beslissing van niet-ontvankelijkheid van het CG VS blijkt dat er geen nieuwe elementen zijn, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 6 (zes) dagen.*

*In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 6 (zes) dagen.*

*(…)”*

## 2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat zij uiteenzet als volgt:

*“Manifeste appreciatiefout en schending van :*

- het absoluut verbod aan onmenselijke en vernederende behandeling, gegarandeerd door artikel 3 van het EVRM en artikels 1 à 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese-Unie;
- het fundamenteel recht op privé- en gezinsleven, gegarandeerd door artikel 8 van het EVRM en artikels 7, 24 en 52 van het Handvest;
- artikel 22bis van de Grondwet;
- de artikelen 62, 74/13 en 74/14 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen;
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt;
- het rechtsbeginsel *audi alteram partem*, het hoorrecht, het recht van verdediging, die rechtsbeginselen zijn in het Europese en Belgische rechtsordes;

• Aangehaalde rechtsnormen

Artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest verbieden onmenselijke en vernederende behandeling.

Net zoals artikel 7 van het Handvest beschermt artikel 8 van het EVRM het privéleven en familie- en gezinsleven van eenieder:

"1. Eenieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Het begrip "privéleven" werd verfijnd door de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens :

"29. The Court does not consider it possible or necessary to attempt an exhaustive definition of the notion of "private life". However, it would be too restrictive to limit the notion to an "inner circle" in which the individual may live his own personal life as he chooses and to exclude therefrom entirely the outside world not encompassed within that circle. Respect for private life must also comprise to a certain degree the right to establish and develop relationships with other human beings.

There appears, furthermore, to be no reason of principle why this understanding of the notion of "private life" should be taken to exclude activities of a professional or business nature since it is, after all, in the course of their working lives that the majority of people have a significant, if not the greatest, opportunity of developing relationships with the outside world. This view is supported by the fact that, as was rightly pointed out by the Commission, it is not always possible to distinguish clearly which of an individual's activities form part of his professional or business life and which do not. Thus, especially in the case of a person exercising a liberal profession, his work in that context may form part and parcel of his life to such a degree that it becomes impossible to know in what capacity he is acting at a given moment of time.

To deny the protection of Article 8 (art. 8) on the ground that the measure complained of related only to professional activities - as the Government suggested should be done in the present case - could moreover lead to an inequality of treatment, in that such protection would remain available to a person whose professional and non-professional activities were so intermingled that there was no means of distinguishing between them. In fact, the Court has not heretofore drawn such distinctions: it concluded that there had been an interference with private life even where telephone tapping covered both business and private calls (see the *Huvig v. France* judgment of 24 April 1990, Series A no. 176-B, p. 41, para. 8, and p. 52, para. 25); and, where a search was directed solely against business activities, it did not rely on that fact as a ground for excluding the applicability of Article 8 (art. 8) under the head of "private life" (see the *Chappell v. the United Kingdom* judgment of 30 March 1989, Series A no. 152-A, pp. 12-13, para. 26, and pp. 21-22, para. 51.)"

Artikel 8 EVRM garandeert dus het privéleven in een ruime zin, inbegrip het recht tot een "privé sociale leven", dwz de mogelijkheid voor eenieder om zijn sociale identiteit te ontplooien. Uit dat oogpunt garandeert dit recht de mogelijkheid om naar andere mensen toe te gaan en met hen nauwe banden te knopen en ontwikkelen (in deze zin, zie *Campagnano v. Italy*, nr 77955/01, §53, EHRM 2006-V; *Bigaera*

*v. Greece*, nr 26713/05, §22, 28 mei 2009; en *Övpinar v. Turkey*, 19 oktober 2011). Dit recht beschermt de persoonlijke ontplooiing.

De vereiste van artikel 8 van het EYRM heeft te maken met waarborgen en niet met louter goede wil of met praktische regelingen (EHRM, 5 februari 2002, *Conka t. België*, § 83) en aangezien dit artikel primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS, 22 december 2010, nr 210.029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan zij kennis heeft of zou moeten hebben (zie RvV, nr 139 759, 26 februari 2015).

Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens volgt dat bij de belangenafweging in het kader van het door artikel 8 van het EVRM beschermde recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven een "fair balance" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds. Daarbij moeten alle voor die belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken. Daarnaast dient te worden aangemerkt dat bij de boordeling van de proportionaliteitstoets van artikel 8 EVRM, het belang van het kind een prominente plaats inneemt.

Illustratief daarvan is het arrest *Jeunesse v. the Netherlands* van 3 oktober 2014 (req. nr 12738/10) waar het EHRM de verplichting van de nationale autoriteiten heeft bevestigd om voldoende onderzoek te voeren naar de uitvoerbaarheid, haalbaarheid en proportionaliteit van de beslissing, om effectieve bescherming te kunnen bieden en voldoende gewicht te kunnen toekennen aan de belangen van de kinderen:

"106. While the essential object of Article 8 is to protect the individual against arbitrary action by the public authorities, there may in addition be positive obligations inherent in effective 'respect' for family life. However, the boundaries between the State's positive and negative obligations under this provision do not lend themselves to precise definition. The applicable principles are, nonetheless, similar. In both contexts regard must be had to the fair balance that has to be struck between the competing interests of the individual and of the community as a whole; and in both contexts the State enjoys a certain margin of appreciation."

Meer recent heeft het EVRM in zijn rechtspraak de waarde van het hoger belang van het kind bevestigd. Het Hof herhaalt het doorslaggevend belang dat administraties en jurisdicties een nauwkeurige analyse van de gevolgen van hun beslissingen op de betrokken kinderen voeren: "the domestic courts must place the best interests of the child at the heart of their considerations and attach crucial weight to it (see, *mutatis mutandis*, *Mandet v. France*, no. 30955/12, §§ 56-57, 14 January 2016)" (EHRM, *ELGHATET t. Zwitserland*, 08.11.2016).

In dezelfde arrest heeft het Hof zijn rol als volgt omschreven: "to ascertain whether the domestic courts secured the guarantees set forth in Article 8 of the Convention, particularly taking into account the child's best interests, which must be sufficiently reflected in the reasoning of the domestic courts" (*Neulinger and Shuruk*, cited above, §§ 133, 141; *B. v. Belgium*, no. 4320/11, § 60, 10 July 2012; *X v Latvia*, cited above, §§ 106-107).

Een gedetailleerde motivatie is van doorslaggevend belang om te getuigen dat met alle elementen rekening werd genomen:

"Domestic courts must put forward specific reasons in light of the circumstances of the case, not least to enable the Court to carry out the European supervision entrusted to it (*X. v. Latvia*, cited above, § 107). Where the reasoning of domestic decisions is insufficient, with any real balancing of the interests in issue being absent, this would be contrary to the requirements of Article 8 of the Convention (*ibid.*; see also, *mutatis mutandis*, *Schweizerische Radio- und Fernsehgesellschaft SRG v. Switzerland*, no. 34124/06, § 65, 21 June 2012). In such a scenario, the domestic courts, in the Court's opinion, failed to demonstrate convincingly that the respective interference with a right under the Convention was proportionate to the aim pursued and thus met a "pressing social need" (*Schweizerische Radio- und Fernsehgesellschaft SRG*, cited above, § 65)."

Artikel 24 van het Handvest beschermt de rechten van het kind:

« Artikel 24 Rechten van het kind

1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in aangelegenheden die hen betreffen wordt passend belang gehecht in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid.

2. Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.
3. Ieder kind heeft er recht op regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist. »

Artikel 52 van het Handvest:

“1. Beperkingen op de uitoefening van de in dit Handvest erkende rechten en vrijheden moeten bij wet worden gesteld en de wezenlijke inhoud van die rechten en vrijheden eerbiedigen. Met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel kunnen slechts beperkingen worden gesteld, indien zij noodzakelijk zijn en daadwerkelijk beantwoorden aan door de Unie erkende doelstellingen van algemeen belang of aan de eisen van de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

2. De door dit Handvest erkende rechten die voorkomen in bepalingen van de Verdragen, worden uitgeoefend onder de voorwaarden en binnen de grenzen die door deze Verdragen zijn gesteld.

3. Voor zover dit Handvest rechten bevat die corresponderen met rechten welke zijn gegarandeerd door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, zijn de inhoud en reikwijdte ervan dezelfde als die welke er door genoemd verdrag aan worden toegekend. Deze bepaling verhindert niet dat het recht van de Unie een ruimere bescherming biedt.

4. Voor zover dit Handvest grondrechten erkent zoals die voortvloeien uit de constitutionele tradities die de lidstaten gemeen hebben, moeten die rechten in overeenstemming met die tradities worden uitgelegd.

5. Aan de bepalingen van dit Handvest die beginselen bevatten, kan uitvoering worden gegeven door wetgevings- en uitvoeringshandelingen van de instellingen, organen en instanties van de Unie en door handelingen van de lidstaten wanneer zij het recht van de Unie ten uitvoer brengen, bij de uitoefening van hun respectieve bevoegdheden. De rechterlijke bevoegdheid ten aanzien van die bepalingen blijft beperkt tot de uitlegging van genoemde handelingen en de toetsing van de wettigheid ervan.

6. Met de nationale wetgevingen en praktijken moet ten volle rekening worden gehouden, zoals bepaald in dit Handvest.

7. De toelichting, die is opgesteld om richting te geven aan de uitlegging van dit Handvest van de grondrechten, wordt door de rechterlijke instanties van de Unie en van de lidstaten naar behoren in acht genomen. »

Artikel 22bis van de Grondwet:

« Elk kind heeft recht op eerbiediging van zijn morele, lichamelijke, geestelijke en seksuele integriteit.

Elk kind heeft het recht zijn mening te uiten in alle aangelegenheden die het aangaan; met die mening wordt rekening gehouden in overeenstemming met zijn leeftijd en zijn onderscheidingsvermogen.

Elk kind heeft recht op maatregelen en diensten die zijn ontwikkeling bevorderen. Het belang van het kind is de eerste overweging bij elke beslissing die het kind aangaat. De wet, het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel waarborgen deze rechten van het kind.”

Artikel 74/13 Vw luidt als volgt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

Artikel 74 /14 Vw :

“§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

Indien de onderdaan van een derde land een gemotiveerd verzoek indient bij de minister of diens gemachtigde, wordt de termijn, vermeld in het eerste lid, en die is toegekend om het grondgebied te

verlaten, verlengd, op grond van het bewijs dat de vrijwillige terugkeer niet kan worden gerealiseerd binnen de toegekende termijn.

Zo nodig, kan deze termijn worden verlengd om rekening te houden met de specifieke omstandigheden eigen aan zijn situatie, zoals de duur van het verblijf, het bestaan van schoolgaande kinderen, het afronden van de organisatie van het vrijwillig vertrek en andere familiale en sociale banden, indien de onderdaan van een derde land een gemotiveerd verzoek indient bij de minister of diens gemachtigde.

De minister of zijn gemachtigde deelt de onderdaan van een derde land schriftelijk mee dat de termijn van vrijwillig vertrek is verlengd.

§ 2. Zolang de termijn voor vrijwillig vertrek loopt, is de onderdaan van een derde land beschermd tegen gedwongen verwijdering.

Om het risico op onderduiken tijdens deze termijn te vermijden, kan de onderdaan van een derde land worden verplicht tot het vervullen van preventieve maatregelen.

De Koning bepaalt deze maatregelen, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

§ 3. Er kan worden afgeweken van de termijn bepaald in § 1 indien : 1° er een risico op onderduiken bestaat, of;

2° de onderdaan van een derde land de opgelegde preventieve maatregel niet heeft gerespecteerd, of;

3° de onderdaan van een derde land [2 een bedreiging is voor de openbare orde of de nationale veiligheid], of;

4°

5° het verblijf van de onderdaan van een derde land werd beëindigd of ingetrokken met toepassing van de artikelen 11, § 2, 4°, 13, § 4, 5°, 74/20 of 74/21, of;

6° het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land werd niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5°, of werd als kennelijk ongegrond beschouwd op grond van artikel 57/6/1, § 2.

In dit geval bepaalt de beslissing tot verwijdering een termijn van minder dan zeven dagen ofwel geen enkele termijn. »

De administratieve rechtsbeginselen van goed bestuur en zorgvuldigheid verplichten de overheden om zich zorgvuldig te informeren om een beslissing te nemen (RvY nr. 115 993 van 19 december 2013). De Raad van State heeft de zorgvuldigheidsplicht als volgt omschreven : «veiller avant d'arrêter une décision, à recueillir toutes les données utiles de l'espèce et de les examiner soigneusement, afin de prendre une décision en pleine et entière connaissance de cause » (RvS, 23 februari, 1966, n°58.328) ; « [procéder] à un examen complet et particulier des données de l'espèce, avant de prendre une décision » (RvS, 31 mei 1979, n° 19.671) ; « le devoir de minutie ressortit aux principes généraux de bonne administration et oblige l'autorité à procéder à une recherche minutieuse des faits, à récolter les renseignements nécessaires à la prise de décision et à prendre en considération tous les éléments du dossier, afin qu'elle puisse prendre sa décision en pleine connaissance de cause et après avoir raisonnablement apprécié tous les éléments utiles à la résolution du cas d'espèce » (RvS nr 220.622 van 17 september 2012).

De Raad van State heeft al duidelijk gesteld dat volgens artikel 62 Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen

« la motivation doit être adéquate et le contrôle s'étend à cette adéquation, c'est-à-dire l'exactitude, l'admissibilité et les pertinences des motifs » (RvS, 25 avril 2002, n° 105.385). Deze motivering moet rekening houden met de elementen van het dossier in het geheel en hierop antwoorden op pertinente wijze zodat de eiser de redenering en de draagwijdte van de akte kan begrijpen: "que la décision fasse apparaître de façon claire et non équivoque le raisonnement de son auteur afin de permettre au destinataire de la décision de comprendre les justifications de celle-ci et, le cas échéant, de pouvoir la

*contester dans le cadre d'un recours et, à la juridiction compétente, d'exercer son contrôle à ce sujet » (RvV n° 100 300 van 29 maart 2013), en ook "en omettant de se prononcer sur le contenu des différents éléments précités, la partie défenderesse a failli à son obligation de motivation formelle." (RvV nr 95 594 van 22 januari 2013).*

*Het recht op een eerlijke administratieve procedure, het zorgvuldigheidsplicht, het recht van verdediging, het recht om gehoord te worden en het beginsel audi alteram partem, verplichtten de verwerende partij om verzoekende partij, vooraleer de bestreden beslissing te nemen, uitnodigen om haar standpunt en argumenten te laten gelden tegen deze beslissing (RvS n°230293 van 24.02.2015 ; RvS n°230257 van 19.02.2015 ; RvS n°233.257 van 15.12.2015 ; RvS n°233.512 van 19.01.2016 ; RvV n°141 336 van 19.03.2015 ; RvV n°146 513 van 27.05.2015 ; RvV n° 151.399 van 31.08.2015 ; RvV n°151890 van 7.09.2015 ; RvV n° 157.132 van 26.11.2015 ; RvV n° 151.890 van 7.09.2015; RvV n° 151.399 van 31.08.2015).*

• *Onderdelen van het middel*

*Eerst onderdeel*

*De bestreden beslissing schendt de hierboven aangehaalde rechtsnormen, in bijzonderheid het hoorrecht, alleen en samen gelezen met artikel 74/13 Vw, de motiverings- en zorgvuldigheidsplicht, alsook met het absoluut verbod aan onmenselijke en vernederende behandeling (art. 3 EVRM en art. 1 à 4 Handvest) en het fundamenteel recht op privé- en gezinsleven, inbegrepen het hoger belang van het kind (art. 8 EVRM, art. 7, 24 en 52 Handvest en art. 22bis van de Grondwet), omdat verzoekende partij niet in de mogelijkheid werd gesteld om haar standpunt en argumenten te laten gelden ten aanzien van de bestreden beslissing vooraleer deze beslissing genomen werd, hoewel deze beslissing negatieve gevolgen voor haar met zich mee brengt, namelijk het feit dat er een bevel om het grondgebied te verlaten werd opgelegd hoewel er eerder geen was en dat verzoekster het grondgebied moet verlaten binnen zes dagen. Verwerende partij heeft zich niet zorgvuldig geïnformeerd over de situatie van verzoekende partij.*

*Verzoekster werd niet uitgenodigd om haar standpunt te uiten, werd niet op de hoogte gesteld van de bestreden beslissing die genomen zou worden door verwerende partij, en werd niet geassisteerd door een raadsman in het kader van de procedure.*

*Mocht ze effectief gehoord worden had zij meerdere elementen naar voor kunnen brengen die de beslissing zeker hadden kunnen beïnvloeden, onder andere:*

- *het feit dat een cassatieberoep momenteel hangend is bij de RvS tegen het laatste door de RvV genomen arrest betreffende haar asielpcedure (zie supra) ;*
- *het feit dat zij haar leven in België heeft opgebouwd met haar kind tijdens ongeveer 4 jaar; dat zij alle twee hier wensen te blijven en dat al dit werk zou in gevaar komen in geval van terugkeer (zelfs tijdelijk) naar Kosovo ;*
- *het feit dat zij veel sociale relaties heeft ontwikkeld in België sinds haar komst, en dat zij hier een privé- en gezinsleven heeft opgebouwd, ook met haar kind ; dat ze bij haar zus (en haar gezin) leeft, in Namen ;*
- *het feit dat I. hier naar school gaat, en dat hij hier wenst verder te studeren; dat hij zich goed in België is en dat hij bang is om terug naar Kosovo te keren, land die onbekend is voor hem (omdat hij heel klein hier is aangekomen) ;*
- *het feit dat de verwijdering van verzoekster en I. naar hun land van herkomst onmogelijk en gevaarlijk is gezien de verspreiding en de evolutie van de COVID-19-pandemie over de hele wereld; dat de Belgische regering alle vluchten buiten de Europese Unie verboden (stuk 4) en dat het dus verboden is om naar Kosovo te reizen (zie ook derde onderdeel, infra)',*

*Aangezien artikel 74/13 Vw zijn deze elementen van groot belang in het kader van het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze elementen zijn zeker van aard een invloed te hebben op het nemen van bevelen om het grondgebied te verlaten. Werden deze elementen in acht genomen dan zou de motivering van de bestreden beslissing zeker verschillend zijn geweest.*

*Vervolgens moet de bestreden beslissing vernietigd worden.*

*Tweede onderdeel*

*Het bevel om het grondgebied te verlaten is niet gemotiveerd wat betreft het in aanmerking nemen van het privé- en gezinsleven van verzoekster, voortzetting en ontwikkeling van haar sociale relaties en integratie, en het hoger belang van haar kind, hetgeen een schending vormt van artikel 74/13 Vw en artikels 8 van het EVRM en 7, 24 en 52 van het Handvest, alleen en samen gelezen met de motiverings- en zorgvuldigheidsplicht.*

*In haar "evaluatie artikel 74/13" (stuk 3) analyseert verwerende partij ook niet het hoger belang van het kind op een voldoende manier. Het enige die wordt vermeld is "het is in het belang van het kind om bij de moeder te blijven". Het belang van het kind is niet beperkt tot deze bevinding. Dit kind gaat bijvoorbeeld ook in België naar school en wil hier verder studeren. Hij woont ook bij zijn tante en oom, bij wie hij het goed vindt, en wil daar samen met zijn moeder blijven. Hij kwam op zeer jonge leeftijd naar België en groeide hier vier jaar op. Hij heeft dus het gevoel dat hij alleen België heeft gekend, wat zijn thuisland is. Er kan dus niet zomaar worden geconcludeerd dat i. zijn belang enkel ten aanzien van zijn moeder moet worden geanalyseerd; hij heeft ook nauwe banden met België (en a contrario heel weinig banden met Kosovo) en wenst hier te blijven.*

*Bovendien heeft verwerende partij verkerend geconcludeerd dat "de vader van het kind bevindt zich in Kosovo, bijgevolg worden vader en kind herenigd". Verwerende partij neemt niet in acht het feit dat de vader van het kind hem nooit heeft erkend, noch het feit dat verzoekster en haar zoon precies de vader van het kind hebben willen vluchten in 2016. Het is niet zijn belang om met zijn vader te worden herenigd.*

*Ten einde heeft verwerende partij niet geanalyseerd of verzoekster hier een "privéleven" heeft (noch in de motivering van de bestreden beslissing, noch in het administratief dossier (stuk 3 bijvoorbeeld)). Inderdaad, zoals uit de bovengenoemde Europese jurisprudentie blijkt, moet de zorgvuldige analyse die van verwerende partij kan worden verwacht op grond van artikel 8 van het EVRM, ook betrekking hebben op "het privéleven" van betrokkene, met inbegrip van "persoonlijke ontwikkeling" en "persoonlijke autonomie".*

*De bestreden beslissing is derhalve onwettig en moet nietig worden verklaard.*

#### *Derde onderdeel*

*Verwerende partij maakt een kennelijke appreciatiefout en de bestreden beslissing is onvoldoend gemotiveerd, en schendt de zorgvuldigheidsplicht alsook artikel 74/14 Vw, artikel 3 EVRM en artikels 1 à 4 van de Handvest, aangezien de gezondheidsrisico's van de COVID-19-pandemie niet geanalyseerd werden noch gemotiveerd, en aangezien er geen rekening is gehouden met deze elementen die duidelijk een invloed hebben op de uitvoering van de bestreden beslissing en de termijnen voor de uitvoering ervan.*

*Noch in de motivering van de beslissing, noch in het administratieve dossier betreffende verzoekster wordt melding gemaakt van de onmogelijkheid om het grondgebied te verlaten, van de onmogelijkheid om te reizen en van de risico's die voortvloeien uit de gezondheidssituatie in verband met de verspreiding en de evolutie van het coronavirus, ook al was die situatie bij de vaststelling van de beslissing goed bekend van verwerende partij en ook al heeft de bestreden beslissing aanzienlijke gevolgen voor de verwijdering van verzoekster.*

*Inderdaad, sinds begin maart 2020 maakt België de voortgang van de Covid-19-pandemie op haar grondgebied en dat van de Europese Unie mee.*

*De Belgische regering heeft verschillende maatregelen genomen om de verspreiding van het coronavirus, dat bijzonder overdraagbaar is, te beperken door uitdrukkelijk te verwijzen naar de instrumenten van de Wereldgezondheidsorganisatie ("WHO") die het coronavirus omschrijven als een pandemie en die wijzen op zijn hoge besmettelijkheid, zijn sterfterisico en het aantal opgespoorde gevallen.*

*Vanaf 13 maart 2020 worden bij ministeriële besluiten over noodmaatregelen ter beperking van de verspreiding van het coronavirus COVID-19 gezondheidsmaatregelen vastgesteld.*

Het reisverbod buiten België werd bij deze besluiten gehandhaafd tot en met 15 juni 2020 (zie ministerieel besluit van 23 maart 2020 betreffende noodmaatregelen ter beperking van de verspreiding van het coronavirus COVID-19, gewijzigd bij ministerieel besluit van 5 juni 2020).

Na deze datum kondigde het Belgische ministerie van Buitenlandse Zaken aan dat reizen buiten België was toegestaan, maar verboden bleef, met uitzondering van essentiële reizen, buiten Europa. Een dergelijke reis blijft steeds absoluut verboden (stuk 4).

Op de pagina van het ministerie over Kosovo in het bijzonder staat dat (stuk 5) :

“Het aantal van bevestigde gevallen van Covid-19 in de Republiek Kosovo blijft fors stijgen. De epidemiologische toestand is sinds het begin van de maand juni sterk verslechterd.

De overheid heeft een reeks zeer strenge maatregelen genomen ter inperking van de Covid-19 -pandemie (zie hieronder, niet-exhaustieve lijst), met zware boetes in geval van niet-naleving:

- het dragen van een mondmasker en het behoud van een sociale afstand van twee meter zijn verplicht.
- in de steden en gemeenten van Prishtinë/ Pristina, Ferizaj/ Uroševac, Vushtrri/Vucitrn, Mitrovicë/Mitrovica South, Mitrovica/Mitrovicë North, Gjiilan/Gnjilane, Fushë Kosovë/ Kosovo Polje, Strpce/ Shkup, Feposavic/ Feposaviq, Zubin Potok en Zvečan/Zvečan is een avondklok tussen 21.00 en 05.00 u. ingesteld.
- de mensen die ouder dan 65 jaar zijn of die aan een chronische aandoening lijden mogen zich uitsluitend verplaatsen tussen 05.00 en 10.00 u. en tussen 18.00 en 21.00 u.
- de winkelcentra mogen openen tussen 05.00 en 21.00 u.
- in heel Kosovo mogen de cafés, bars en restaurants uitsluitend in de buitenlucht (terrassen) of met « take away » werken, tussen 05.00 en 21.00 u.
- de vrijetijds-, culturele en sportieve activiteiten zijn geschorst, evenals de religieuze plechtigheden.
- de vergaderingen en samenscholingen, binnen of buiten, van meer dan 50 personen zijn verboden ; het is verboden om zich met meer dan 5 personen te bevinden in parken, op pleinen en in openbare ruimtes.
- een aantal grensovergangen met elk van de naburige landen (Albanie\ Montenegro, Noord-Macedonië, Servië) zijn open (Merdarë /Merdare, Vërmicë/ Vermied, Kullaj Kalina, Hani i Elepitan, Janina/Jarinje et Dheu i Bardhë /Beja Zemljak/Konculj). Gelieve de reisadviezen over die landen te raadplegen.
- de binnenkomende reizigers moeten een medische keuring aan de grens ondergaan. Medische instructies worden gegeven aan elke persoon met symptomen die kunnen wijzen op een coronabesmetting.
- de binnenkomende reizigers worden aanbevolen om in het bezit te zijn van een negatieve RT-PCR test, die niet ouder is dan vier dagen.
- de residenten van Montenegro, Bosnië-Herzegovina en Noord-Macedonië moeten een negatief resultaat van een RT-PCR test - niet ouder dan 72 uur- voorleggen bij hun aankomst in Kosovo.
- de reizigers uit Montenegro, Bosnië-Herzegovina en Noord-Macedonië moeten niet alleen een negatief resultaat bij hun aankomst op de Internationale Luchthaven van Pristina voorleggen, maar moeten een verklaring ondertekenen waarbij zij zich verplichten om Kosovo binnen de drie uur te verlaten.
- de Internationale Luchthaven van Pristina is sinds 28.06 opnieuw open voor reguliere luchtverbindingen.
- alle georganiseerde internationale landverbindingen voor passagiers (per weg of per trein) blijven geschorst. »

De WHO blijft alle staten in de wereld oproepen om voorzichtig te zijn en eraan te herinneren dat het virus nog lang niet is geëlimineerd.

Niemand weet wanneer deze beruchte gezondheidscrisis zal eindigen.

In casu heeft verwerende partij in het kader van haar nota over de “evaluatie artikel 74/13” (stuk 3), die duidelijk werd verstrekt vóór de vaststelling van de betwiste beslissing, praat er niet over. Dit maakt een schending, door verwerende partij, van haar motiverings- en zorgvuldigheidsplicht. Er wordt geen rekening gehouden met de elementen in verband met de coronavirus-crisis, die duidelijk een invloed hebben op de uitvoering van het bevel om het grondgebied te verlaten en de termijn waarbinnen het moet worden uitgevoerd (zes dagen!).

*Door verzoekende partij terug te sturen naar Kosovo, neemt verwerende partij de risico om de gezondheid van verzoekster in gevaar te brengen wegens de risico's die verbonden zijn aan de verspreiding en de ontwikkeling van COVID-19, alsook de gezondheid van de Kosovaarse en de wereldbevolking.*

*Bijgevolg heeft verwerende partij een kennelijke appreciatiefout gemaakt, haar motiverings- en zorgvuldigheidsplichten geschonden, alsook artikel 3 van het EVRM en artikelen 1 à 4 van de Handvest.*

*Op grond van het voorgaande is de bestreden beslissing illegaal en moet vernietigd worden."*

2.2.1. Na een theoretische inleiding betoogt verzoekster dat zij niet werd uitgenodigd om haar standpunt naar voor te brengen. Zij zegt dat zij elementen had kunnen aanvoeren die deze beschikking hadden kunnen beïnvloeden, met name het feit dat er een cassatieberoep hangende is bij de Raad van State in het kader van haar verzoek om internationale bescherming, dat zij haar leven in België heeft opgebouwd met haar kind tijdens ongeveer vier jaar, dat zij sociale relaties heeft ontwikkeld in België, dat haar kind naar school gaat en dat een terugkeer naar Kosovo gevaarlijk en niet toegelaten is omwille van de wereldwijde Covid-19-pandemie.

In het tweede onderdeel voert verzoekster aan dat de bestreden beslissing niet is gemotiveerd met betrekking tot haar gezins- en privéleven overeenkomstig artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Zij betoogt dat de "evaluatie artikel 74/13" in het administratief dossier onvoldoende rekening houdt met het belang van het kind, in het bijzonder het feit dat zij in België wil verder studeren. Het motief dat de vader van verzoeksters zoon in Kosovo verblijft, miskent het feit dat de vader het kind niet heeft erkend en dat ze net deze vader ontvlucht zijn.

In het derde onderdeel voert verzoeker aan dat geen rekening wordt gehouden met de effecten van het coronavirus en dat vanaf 13 maart 2020 een reisverbod geldig was tot 15 juni 2020. Verzoekster wijst ook op de verslechterde sanitaire situatie in Kosovo.

2.2.2. Waar verzoekster concreet aanvoert dat, indien zij was gehoord, zij had kunnen wijzen op het feit dat er een cassatieberoep werd ingediend tegen het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij haar verzoek om internationale bescherming werd geweigerd, merkt de Raad op dat het indienen van een administratief cassatieberoep bij de Raad van State niet verhindert dat een bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgeleverd. Artikel 52/3, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet voorziet dat een bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgeleverd nadat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het verzoek om internationale bescherming heeft geweigerd, niet-ontvankelijk heeft verklaard of de behandeling van het verzoek heeft beëindigd, en de in artikel 39/57 bedoelde beroepstermijn is verstreken, of, wanneer dergelijk beroep binnen de termijn werd ingesteld, nadat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep heeft verworpen met toepassing van artikel 39/2, § 1, 1°. Verzoekster toont niet aan dat dit te dezen niet het geval was. Bijkomend merkt de Raad op dat verzoeksters administratief cassatieberoep door de Raad van State niet toelaatbaar werd verklaard bij beschikking van 23 oktober 2020. Verzoekster toont dan ook niet aan dat dit een element was dat, indien opgeworpen tijdens een gehoor, een invloed had kunnen hebben op het nemen van de bestreden beslissing.

Wat betreft het feit dat zij sociale relaties heeft opgebouwd in België, merkt de Raad op dat het privéleven geen element betreft dat wordt opgesomd bij de belangen waarmee rekening moet worden gehouden overeenkomstig artikel 74/13 van de vreemdelingenwet. Bovendien is niet betwist dat *in casu* sprake is van een situatie van eerste binnenkomst of toelating op het grondgebied. Overeenkomstig de gezaghebbende jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, leidt artikel 8 van het EVRM in een dergelijk geval enkel tot een positieve verplichting in zeer uitzonderlijke omstandigheden (EHRM 4 december 2012, *Butt t. Noorwegen*, par. 79).

Met betrekking tot het belang van het kind, merkt de Raad vooreerst op dat de bestreden beslissing niet onterecht motiveert dat het belang van het kind er in eerste instantie in gelegen is bij haar ouders te verblijven. Waar verzoekster aanvoert dat haar zoon in België naar school gaat, toont zij niet aan dat een adequate scholing in Kosovo niet mogelijk zou zijn. Het enkele feit dat verzoeksters zoon de wens heeft in België verder te studeren, is geen omstandigheid die de verwerende partij ervan moet weerhouden vast te stellen dat verzoekster en haar kind zich in de bij artikel 7, eerste lid, 1°, van de

vreemdelingenwet voorziene situatie bevinden. Ook het gegeven dat haar zoon nog zeer jong is, houdt niet in dat het kind zich niet meer zou kunnen aanpassen aan het school lopen in het land van herkomst.

Waar verzoekster in het tweede onderdeel aanvoert dat de vader het kind nooit heeft erkend en verzoekster voor hem uit Kosovo is gevlucht in 2016, wijst de Raad erop dat in de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 mei 2017 en van 19 december 2019 heeft besloten dat niet blijkt dat verzoekster voor de problemen met haar ex-partner geen of onvoldoende beroep kon doen op de hulp van en/of bescherming door de Kosovaarse autoriteiten. De Raad heeft met de arresten nr. 196 313 van 7 december 2017 en nr. 237 029 van 16 juni 2020 verzoeksters beroepen tegen deze beslissingen verworpen. Met het louter verwijzen naar deze problemen met haar ex-partner, toont verzoekster niet aan dat het belang van het kind zich zou verzetten tegen een terugkeer naar het land van herkomst.

Waar verzoekster in een derde onderdeel aanvoert dat het coronavirus haar zou verhinderen terug te keren naar Kosovo, merkt de Raad op dat de reisbeperkingen die worden aangehaald in het middel liepen tot 15 juni 2020, terwijl het bestreden bevel werd genomen op 28 juli 2020. Verzoekster voert geen gegevens aan waaruit blijkt dat het sindsdien onmogelijk zou zijn geweest om naar Kosovo terug te keren. Ze toont evenmin aan dat een terugkeer van een persoon naar zijn land van herkomst niet geldt als een toegelaten essentiële reis. Met betrekking tot de sanitaire toestand in Kosovo haalt verzoekster tal van maatregelen aan; hieruit blijkt evenwel niet dat de sanitaire toestand fundamenteel verschillend zou zijn van die van België of van die aard zou zijn dat een terugkeer niet mogelijk is. Verzoekster toont ook niet aan dat haar gezondheidstoestand of haar bijzondere kwetsbaarheid haar zou blootstellen aan een verhoogd risico bij terugkeer.

Het middel is niet gegrond.

### 3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

## OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

### Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien april tweeduizend eenentwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT